

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 695/05
15.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Николе Латиновића, председника већа, Николе Мићуновића, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића и Верољуба Цветковића, чланова већа, саветника Врховног суда Драгице Гајић, записничара, у кривичном предмету против оптуженог **АА и др**, због кривичног дела фалсификовања новца из члана 168. став 1. Основног кривичног закона у вези члана 22. Основног кривичног закона и др, решавајући о жалби браниоца оптуженог, адвоката АБ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Шапцу, К. 201/04 од 07. фебруара 2005. године, у седници већа одржаној, дана 15. новембра 2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба браниоца оптуженог АА и у односу на овог оптуженог **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Окружног суда у Шапцу, К. 201/04 од 07. фебруара 2005. године.

Образложење

Наведеном пресудом Окружног суда у Шапцу, оптужени ББ под тачком 1 изреке првостепене пресуде, оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовања новца из члана 168. став 2. ОКЗ, под тачком 2 изреке оптужени ББ и АА, због кривичног дела фалсификовања новца из члана 168. став 1. ОКЗ у вези члана 22. ОКЗ, и под тачком 3а, оптужени АА због кривичног дела фалсификовања новца из члана 168. став 2. у вези става 1. ОКЗ и под тачком 3б, због кривичног дела фалсификовања новца из члана 168. став 2. у вези става 1. ОКЗ, па пошто су им утврђене појединачне казне затвора у трајању од по једне године за свако кривично дело, осуђени су и то: оптужени ББ, на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 23. септембра 2004. године, па надаље; оптужени ББ, на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 04. септембра 2004. године, па надаље; од оптужених се одузима лажан новац и то: једна новчаница у апоенима од 200 еура, серијски број Х00593103206; две новчанице у апоенима од 100 еура, серијског броја Х10155346818; једна новчаница у апоенима од 200 еура, серијског броја Х55757968595; једна новчаница у апоенима од 200 еура, серијског броја Х0159313009; једна новчаница у апоенима од 200 еура, серијског броја Х05777968655 и три новчанице у апоену од 100 еура, серијског броја Х00155346859, Х00155346068 и Х00155346863; оптужени су обавезани да суду на име трошкова кривичног поступка плате износ који ће бити одређен посебним решењем, а наиме паушала по 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде; оптужени ББ и АА, обавезани су да оштећеном ВВ исплате динарску противвредност 300 еура по званичном курсу на дан исплате. Оптужени ББ обавезан је да обештети манастир "ГГ", исплатом динарске противвредности од 160 еура на дан исплате, по званичном курсу. Наведене обавезе оптужени ће извршити у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом на основу члана 354. ЗКП, према оптуженом ББ одбијена је оптужба да је извршио кривично дело крађе из члана 165. став 1. КЗ РС, а оптужени ББ и ДД, применом члана 355. ЗКП, ослобођени су од оптужбе да су учинили кривично дело фалсификовање новца из члана 168. став 1. ОКЗ у вези члана 22. ОКЗ.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац оптуженог, АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с`предлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптуженом изрекне блажа казна.

Републички јавни тужилац, поднеском Ктж. број 834/05 од 26. априла 2005. године, предложио је да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Врховни суд је одржао седницу већа којој није присуствовао уредно обавештени Републички јавни тужилац, на којој је размотрио све списе овог предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода у жалби, и наведеног писменог предлога Републичког јавног тужиоца, нашао:

Иако се жалбом браниоца оптуженог АА првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, у жалби се не износи конкретно о којој битној повреди одредаба кривичног поступка се ради. С`тога је Врховни суд побијану пресуду по том основу испитао у смислу члана 380. став 1. ЗКП и нашао да првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, на које, другостепени суд, увек пази по службеној дужности.

Када је у питању чињенично стање у овој кривично-правној ствари исто је правилно и потпуно утврђено и исто се не доводи у сумњу жалбеним наводима браниоца оптуженог. Оспорава се правна квалификација дела, и тврди да се у радњама оптуженог стичу елементи продуженог кривичног дела фалсификовања новца из члана 168. став 4. ОКЗ.

Имајући у виду да се ради о различитим оштећенима, да су у питању три временски одвојене радње, које не представљају једну континуирану делатност, и да је сваки случај за себе такав да представља посебну друштвену опасност која се и формално-правно и криминално-политички може оценити као посебно кривично дело, то Врховни суд налази да нема разлога да се оптуженом погодује подвођењем кривичних дела под појам једног продуженог кривичног дела фалсификовања новца из члана 168. став 2. у вези става 1. ОКЗ.

Неприхватљиво је и становиште изнето у жалби браниоца оптуженог АА да се у овом случају ради о кривичном делу из члана 168. став 4. ОКЗ. У ставу 4. су предвиђена два посебна лакша облика овог кривичног дела и то: стављање у оптицај лажног новца од стране лица које је исти прибавило као прави и непријављивања од стране лица које зна да је начињен лажан новац или да је лажан новац стављен у оптицај. Како је оптужени сам прибавио лажан новац у намери да га стави у оптицај као прави, могућност правне квалификације дела на начин на који се указује у жалби браниоца оптуженог је искључена.

Према томе, првостепени суд је правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице које се тичу субјективног односа оптуженог према учињеним делима. Квалификацијом дела описаног под тачком 2, ово кривично дело фалсификовања новца из члана 168. став 1. ОКЗ, и под тачком 3а и б, као кривично дело фалсификовања новца из члана 168. став 2. у вези става 1. ОКЗ, правилно је примењен кривични закон. О томе су у побијаној пресуди дати јасни, потпуни и логични разлози, које у свему прихвата и овај суд.

Приликом утврђивања појединачних и изрицање јединствене казне затвора оптуженом за учињена кривична дела, првостепени суд је, како се види из образложења побијане пресуде, правилно утврдио и ценио све околности које су у смислу члана 41. ОКЗ утицале на њену висину. Тако је првостепени суд као олакшавајуће околности ценио да је оптужени делимично признао извршење кривичних дела, да је изразио спремност да оштећену обештети, као отежавајућу околност да је раније осуђиван за истоврсна кривична дела. Наведеним околностима првостепени суд је дао онај значај који у случају оптуженог и заслужују, и оптуженом правно утврдио како појединачне казне затвора тако и јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци, која казна је по оцени Врховног суда сразмерна тежини извршених кривичних дела и степену кривичне одговорности оптуженог као учиниоца и као таква нужна ради остваривања сврхе казне предвиђена чланом 33. ОКЗ. С`обзиром на напред изнето, жалбени наводи браниоца оптуженог, да се оптуженом изрекне блажа казна, оцењују се као неосновани. Ово тим пре, што се у жалби не износи ни једна нова олакшавајућа околност а која би оправдала жалбени предлог.

Са изнетих разлога, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,
Драгица Гајић, с.р. Никола Латиновић, с.р.

За тачност отправка

ЈЧ